

VII. &
VIII.

13. Deinde & illud observandum, Quid, uti fideles non credunt in Ecclesiam: Ita nec Ecclesia se credere profitentur.

14. Prophetis enim & Apostolis loquentibus aut scribentibus hoc debetur privilegium: ut illis tanquam legatis Domini, perinde ut Domino ipsi credamus, assensu prorsus absolutè, & sine ulla conditione adhibito.

15. Evectitur inde nimia illa autoritas, quam Pontificij Ecclesie veterationè arrogare conantur, contendentes, non ex conditione, sed absolutè in negotio Religionis Ecclesia credendum esse: ut veritas fidei, quoad nos, nitatur autoritate Ecclesie: & verum sit, quicquid Ecclesia decernit: falsum quicquid illa improbat.

16. Caterùm quemadmodum prima hæc assertio (Esse Ecclesiam) præter autoritatem Symboli Apostolici, nititur cum primis promissionibus divinis in scriptura expressis. Ies. 59, 21. Matth. 28, 20. Ies. 55, 10.

17. Sic plenissima ea est piæ consolationis, qua fideles certi sunt, non abjectum esse à DEO genus humanum: Sed esse cœtum aliquem, qui æternùm bonis ipsius fruiturus sit: esse ratas adhuc promissiones DEI: regnare adhuc filium DEI: recipere & salvare invocantes &c.

18. Porro Ecclesia simpliciter sic appellata promiscuè notat cœtum vocatorum, & tam latè patet, quàm latè orbis ipse Christianus se diffundit.

Membris